

Lovforslaget indebærer, at flere virksomheder bliver bogføringspligtige direkte efter bogføringsloven. Dette skønnes ikke at indebære væsentlige ulemper. Langt de fleste virksomheder, der ikke lige nu er direkte omfattet af bogføringsloven, skal alligevel bogføre efter bogføringslovgivningen som følge af krav herom i bekendtgørelsen om skattemæssige krav til regnskabsgrundlaget og årsregnskabet (Mindstekravs bekendtgørelsen) eller ud fra anden lovgivning, som henviser til bogføringsloven. Endvidere mindskes problemet, fordi fysiske personer, der er undtaget særskilt efter den nugældende lov, kan fortsætte hermed, hvis skattemyndighederne eller tilskudsmyndighederne tillader det.

Man skal i den sammenhæng være opmærksom på, at alle virksomheder af en vis størrelse altid vil have brug for en bogføring som led i et nødvendigt økonomistyringssystem.

Lovforslaget har været forelagt for Erhvervsministeriets Testpanel med henblik på at undersøge betydningen for virksomhedernes administrative byrder. Testpanelet er et panel af virksomheder, der skal vurdere lovforslags betydning for administrative byrder. Resultatet af undersøgelsen var, at mange af Testpanelets virksomheder har vurderet, at de ikke bliver berørt af ændringerne i bogføringsloven.

For de virksomheder, der berøres af ændringerne i bogføringsloven, er der en klar tendens til, at de anser de tydeligere krav til beskrivelsen af bogføringen som en byrde, mens de anser muligheden for elektronisk opbevaring af regnskabsmateriale som en klar lettelse.

Muligheden for kun at opbevare det elektroniske eksemplar af regnskabsmaterialet modsvares netop af et krav om en så udførlig beskrivelse af bogføringssystemet, at det er muligt at følge, hvordan bogføringen fungerer samt hvordan materialet fremfindes.

Lovforslaget vurderes at medføre en samlet lettelse på 81 mio. kr. årligt i form af virksomhedernes besparelser ved elektronisk opbevaring af regnskabsmateriale.

Lovforslaget vurderes samtidig at ville øge virksomhedernes omkostninger til rådgivning og service med en samlet engangsudgift på 34 mio. kr.

Disse tal giver dog blot et fingerpeg om, hvilke administrative konsekvenser, lovforslaget forventes at medføre, da de er beregnet ud fra et meget lille antal af de berørte virksomheder i Testpanelet.

7. Konsekvenser for miljøet

Lovforslaget forventes ikke at få konsekvenser for miljøet.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget vurderes ikke at indeholde EU-retlige aspekter.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Den nugældende bogføringslov opregner i § 1 de virksomheder, der er bogføringspligtige. Virksomhederne opregnes ud fra dagældende opfattelse af erhvervsbegrebet (1959). Dette er imidlertid udvidet betydeligt siden da, som det kan ses af definitionerne i lov om erhvervsdrivende fonde fra 1984 og lov om erhvervsdrivende virksomheder fra 1995. Nye organisationsformer er kommet til, og den omfangsrige opregning i den gældende § 1 er ikke længere hensigtsmæssig. Endvidere skal de fleste virksomheder, der ikke lige nu er direkte omfattet af bogføringsloven, alligevel bogføre efter bogføringsloven som følge af § 2 i bekendtgørelsen om skattemæssige krav til regnskabsgrundlaget og årsregnskabet (Mindstekravs bekendtgørelsen).

Forslaget tilsigter at samle regler om bogføringspligt i bogføringsloven. Dette indebærer, at de virksomheder m.v., der tidligere kun omfattedes af bogføringsreglerne via henvisningen fra Mindstekravs bekendtgørelsen, fremover omfattes direkte af loven. Derved bliver det lettere at afgøre, om man skal bogføre. Der er derfor tale om en forenkling af lovgrundlaget, snarere end en reel udvidelse af antallet af bogføringspligtige.

Forslaget omfatter alle erhvervsdrivende virksomheder, jf. forslagens § 1, stk. 1, 1. pkt. Erhvervsdriften er defineret i forslagens § 2. Anvendelse af ordet »virksomheder« skal sammenholdes med årsregnskabsloven, der anvender dette udtryk med baggrund i de europæiske regnskabsdirektiver.

Udtrykket virksomhed (engelsk undertaking, fransk entreprise, osv.) betegner i overensstemmelse med almindelig sprogbrug i EU-reglerne en såvel juridisk som økonomisk afgrænset enhed. Der vil være tale om aktieselskaber, anpartsselskaber, partnerselskaber (kommanditaktieselskaber), andre selskaber med begrænset hæftelse, interessentskaber og kommanditselskaber, partsrederier o.lign.. Desuden omfattes andels- eller kooperative virksomheder med eller uden begrænset hæftelse, økonomiske foreninger, brugsforeninger o.lign., gensidige forsikringsselskaber, pensionskasser, andelskasser, investeringsforeninger, realkreditforeninger, korporationer og lignende. Erhvervsdrivende fonde er også omfattet - i princippet også selvom om de måtte være undtaget fra